

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. II. De Passione Dominica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Dicitur
Sufonis.1.
Nulla
major ce-
litas, quã
nō aman-
tium De-
um.

VIR sanctissimus Dicoque
charissimus Henricus Sufo,
deplorās infelicitatem eo-
rum, qui vano amore impliciti, &
huic mundo profus dediti, De-
um salutemque propriam negli-
gunt, queritur coram Domino
hoc ferè modo: *Profectò Domine,*
*res est lamentatione digna, tot cor-
da sancto amori aprissima, tot præ-
claras ac formosas, Deiq; imagine
in signitas animas, qua ex spiritali
secu nito coniugio, Regina & Impe-
ratrices effici, celoq; & terra domi-
nanari possent, tã stolidè & impru-
denter se à te abalienare, atque in
santam vilitatem abicere, ac sua
sponè perire. Credo sanè, si te
omnium interni obtutus ita cerne-
rent, uti egote intueor, caducum
omnem amorem è vestigio in illis ex-
tinctum iri. Mirari satis nequeo,
(licè quondam longè aliter affe-
ctus fuerim) posse animum cujus-
quam ulla alia in re, quàm in te va-
stissima abyssò, ac quiescere.*

2.
Sicut nul-
la major
felicitas,
quàm a-
mare De-
um.

O bonum incomprehensibile, me-
dullitusq; amplectendum! O dul-
cissime DEUS, quàm venè agitur
cum ea anima, qua te unicè amat, &
quam tu divinis fulgoribus excellen-
ter illustras, tibiq; viciniùs adjungis
ac copulas! *Quantam illa ex te ce-
lestem & mellifluam haurit conso-
lationem, quanta amoris tui capit
secreta blandimenta!*

3.
Quam
amabili-
Domi:

Tu purissimarum inestimabili-
umq; voluptatum pelagus es im-
mensum. *Quidquid amabilitatis,
decoris, pulchritudinis ulla ratio-
ne potest cogitari, id omne in te ul-*

*tra omnem modum reperitur. Ni-
hil jucundum, nihil gratum aut
plausibile ulla in creatura potest in-
veniri, quod non purissima qua-
dam ratione infinite copiosius & ex-
cellentius in te existat. Quoties ego
rerum pulchrarum species conspi-
cio, cum calum, terram, silvas &
campos, universumq; mundum a-
nimo perlustro, & cuncta hæc vi-
dentur mihi hujusmodi vocibus com-
pellare cor meum: Pensita, quan-
tùm ille amabilis & formosus sit,
qui condidit nos, qui est totius pul-
chritudinis fons.*

O Domine *† ESU*, quid exul-
tationis ex te accipio? Certè dum
cogito, me abs te celsissimo DEO
amari, quidquid intra me est, præ
gaudio colliquefcit. Prorsus ob id
ego ex animo letor, quod tu usq; ad eò
bonus es, quodq; meus es amicus, uti
piè spero & confido.

4.
Qui amat
tam in-
mabilem

*† Praxis ista crebra est apud S. Augu-
stinum, citante R. P. Ioanne Lorino super
Psalmum 59, ubi clamant creaturæ: Ipse fecit
nos, & non ipsi nos. & idè omnes creaturæ
de Deo inelamant homini: Hunc amemus,
hunc amemus. Amemus pulchrum à quo omnia
pulchra.*

S. I I.

De Passione Dominica.

1. Optimus modus considerandi Passionem Domini, ut virtutes in ea fulgentes imitemur.
2. Bonus valde & ille, quo ei copatimur: aut ob ejus beneplacitum ipsam, quamvis arido corde ruminamus.
3. Attenta meditatio passionis à panu Purgatorii præservat.
4. Methodus in Passionis meditatione obser- vanda, quatuor articulis comprehensa.

IDEM Sufo in Dialogo introdu-
cit Sapientiam æternam, vide-
licet

1.

Dicta
Susonis

Passio
Christi
confide-
randa
propter
imitatio-
nem vir-
tutum
Christi
patiens.

2.
Et piam
compas-
sionem.

3.
Prafer-
vat apur
gatorio
pia reco-
gitatio
Passionis
Domini.

licet Christum **JESUM**, collo-
quentem de passione sua cum Mi-
nistro suo, ita: *Mihi longè gratius
est cor hominis, si omni caduco a-
more sit vacuum, atque ad imitan-
dum vita mea præclarum exemplar
perpetua sedulitate intentum, quàm
si continuis me prosequatur lamen-
tis, totq; fundat lacrymas, quot un-
quam pluvia gutta ex aëre defluxe-
runt. Siquidem acerbissima mortis
perpeffione hoc potissimum spectavi
& volui, ut me homines imitarentur:
quanquam & pia lacryma mihi cum-
primis accepta sint.*

Si tu ipsam passionem meam a-
mantissimam humescentibus oculis
commemorare non potes, facias ni-
hilominus jucundo animo, ob bona
immensa qua ex illa capis. Quòd
si nec hilariter nec lacrymabundus
eam cogitare potes, vel arido saltem
corde in mei laudem eam percurras.
Ita enim non minùs gratum mihi
prestitieris obsequium, quàm si pra
lacrymis & dulcedine totus colli-
quesceres. Nam hac ratione opus
efficis ex amore, nihil te ipsum spe-
ctans.

Ut verò eadem passio mea magis
tibi cordi sit, eiq; plus afficiaris, au-
di qua dicturus sum. Anima qua
se multis obstrinxit peccatis, pote-
rit ipsius passionis mea thesaurum
adeò ad se adungere sibiq; appli-
care, & ut etiamsi vel mille annis
punienda sit in Purgatorii locis, bre-
vi tempore & culpam & penam om-
nem dissolvat, ita ut absq; Purgato-
rio libera commigret in calum.

Debet autem id fieri hac ratione,
1 ut quis corde contrito, sæpè &
graviter magnitudinem ac multi-
tudinem immanium peccatorum
suorum, quibus tam irreverenter of-
fendit oculos caelestis Patris sui, ex-
pendat ac ponderet; 2 ac deinde
proprie satisfactionis opera non qui-
dem omittat, sed parvipendat;
utpote qua cum ipsis collata pecca-
tis non plus sint quàm aque guttu-
la una erga mare unversum: 3
mex verò satisfactionis immensita-
tem mirificè evebat ac extollat; quã-
do vel minima pretiosi Sanguinis
ex toto corpore meo undique largiter
nimis manantis gutta, etiam mil-
le mundorum peccatis delendus suf-
fecisset: 4 quanquam nihilominus
satisfactionis hujus mee tantum
quisq; sibi applicet & ad se trahat,
quantum se mihi compatiendo con-
format, atque quatenus sua satis-
factionis exiguitatem in mea expia-
tionis infinitatem humiliter & obni-
xè demergit.

† Quando videlicet ad est actus chari-
tatis tam intenzæ, ut deleat reatum peccati.

S. III.

De Sacra Eucharistia.

1. Excellens dignitas Eucharistia.
2. Totus Deus & homo Christus in ea perci-
pirur, id est, Divinitas, Anima, & Corpus Christi.
3. Bonus vita, malus mors & exitum.
4. Nulla creatura potest eam dignè susci-
pere: sed sufficit Deo, si cum gratia Dei id face-
re conerit quod potest, ut eam dignè percipiat.

In illo eodè Susonis Dialogo in-
carnata Sapientia verba faciens
de sacra Eucharistia, Ministro suo
ait: *Minimum ex me proficiens
donum*